

ligge paa Tillægsbevillingsloven. Hvis man oftere gjorde noget saadant, vilde det være en højst uheldig Praksis at komme ind paa. Jeg vilde have foretrukket, at man havde ventet med at udtale sig om, hvad man vilde gøre ved disse Bevillinger, til Tillægsbevillingen forelaa. Men paa den anden Side er jeg ganske paa det rene med, at som Sagen nu foreligger oplyst for os, kunne vi ikke gøre andet end paa Tillægsbevillingen at nægte disse Penge, lade Sagen gaa til Statsrevisionen og lade Rigsdagen i sin Tid træffe den endelige Beslutning. Hovedsagen er imidlertid i dette Øjeblik for mig, at det, der er sket, ikke kommer til at gribe forstyrrende ind i det rolige Reformarbejde. Vi vide alle, at der i Befolkningen er stærke Ønsker og stærke Forventninger om, at der ved Samarbejde mellem Ministerium og Rigsdag maa naas i alt Fald en Del af de Reformers, som Befolkningen længe har trængt til og længtes efter. Jeg er overbevist om, at det vil blive en almindelig Skuffelse, vække almindelig Misnøje rundt omkring, hvis der ud af denne Sag skulde komme det, at man kom bort fra det rolige Reformarbejde og gled ud i golde storpolitiske Kampe. Med disse Ord vil jeg anbefale det høje Ting at stemme for den foreliggende Beslutning.

Dinesen: Dels i Tilslutning til de Bemærkninger, der findes i Erklæringen fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og mig, og dels lige over for det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. De Herrer ville have set af den Udtalelse, der findes fra det ærede Medlem for Odense og mig, at det for os har været Hovedsagen, at Regeringen har handlet efter sin bedste Overbevisning ud fra den Opfattelse, at den Situation, der forelaa i Sommer, nødvendiggjorde saadanne Foranstaltninger som dem, Regeringen har truffet ved den paagældende Lejlighed. Vi nære ingen Tvivl om, at Regeringen i alle Henseender har følt sig at være i god Tro og i alle Henseender har ment, at den tjente Landet bedst i Retning af at sikre dets Neutralitet ved at handle netop, som den gjorde. Det er ogsaa klart, at Regeringen er rede til at paatage sig Ansvaret for, hvad den i saa Henseende har foretaget sig. Det samme gælder Spørgsmaalet om Rigsdagens Indkaldelse. Herom skal jeg kun sige, at jeg væsentlig kun kan gentage, hvad der staar i vor Udtalelse i Erklæringen, nemlig at ogsaa

dette kunde medføre Fare og Vanskeligheder. Der er en gammel Tale, som siger, at det er saa let at være klog bagefter, og jeg frygter for, at det noget er det, der er bestemmende for det ærede Flertal, idet man lidt for meget føler sig tryk nu, da der intet er sket, der kunde medføre Fare for Landet, og lidt for meget føler sig fristet til at benytte denne Omstændighed til politisk Demonstration, mere, end jeg tror, det er rigtigt. Jeg skal tillade mig at bemærke navnlig lige over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, at han jo som Ordfører har udtalt om de fleste af de Poster, som Ministeriet ekstraordinært har anvendt Penge til, at det her drejede sig om Udsættelser. Han har ganske særlig begrundet de Nægtelser, der fandt Sted sidste Aar, i finansielle Hensyn. Nu indrømmer jeg meget vel over for det ærede Medlem, at finansielle Grunde ogsaa kunne være gode Grunde til at foretage Nægtelser, men jeg tror, at det i dette Øjeblik maa erkendes, at det meget ærede Flertal har haft det Syn paa Tingene, at de Foranstaltninger, der her ere truffene saavel i Retning af Forøgelse af Ammunitionsbeholdningen paa Søbefæstningen og Anskaffelsen af de fornødne Meddelelses- og Lysmidler, som i Retning af en Forstærkning af Trekrone, var Ting, som det i Finansudvalget principaliter ikke har været imod, men nægtet af finansielle Grunde. Jeg skal bemærke, at der her ogsaa er Poster, hvor det Mindretal, der nu staar paa Ministeriets Side, har stemt for Nægtelsen af de samme Grunde som Flertallet.

Det ærede Medlem udtalte, at Forholdene ere saaledes i Udlandet, at der næsten altid er spændte Situationer. Det vide vi jo alle sammen, og det ærede Medlem bekræftede det for et Øjeblik siden ved at henvise til den mest øjeblikkelige Situation. Men netop den Omstændighed bringer mig til at være af den Formening, at naar man erkender dette, at der næsten til enhver Tid er saadanne spændte Situationer, maa der ikke være saa overordentlig store Mangler til Stede ved vor Evne til at forsvare vort Lands Neutralitet, som det nu er oplyst for os, at der var ved vor Søbefæstning, naar den skal anses for at være saa mobil, at den virkelig kan hjælpe os i det Øjeblik, Landet har Brug for den. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlems Udtalelse i ikke ringe Grad taler til Forsvar for, hvad der her er sket. Det ærede Medlem forsvarede sin Opfattelse af, at Rigsdagen skulde have været indkaldt i Sommer, med, at man